

Medvandring og fællesskab

- kaldet til at vandre med Gud...

Nr. 277 - søndag den 08.03.20 / Frank Ahlmann Kristensen

Medvandrer - om at komme op på siden af hinanden, at være til rådighed for hinanden, at kunne lytte, påvirke, udfordre og hjælpe hinanden med selv at finde svar og sammenhænge fra livet og Bibelen. Så vi modnes i liv og tjeneste og udvikler vort gudgivne potentiale

Udgangspunkt i vandringen til Emmaus - Lukas 24, 13-35

¹⁴ de talte med hinanden om alt det, som var sket. ¹⁵ **Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem.**

³² De sagde til hinanden: »**Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen** (mens han gik på vejen) **og åbnede Skrifterne for os?**«

...³⁵ Selv fortalte de, **hvad der var sket på vejen...**

Det begyndte "på vejen". De første kristne hed "Vejen" - **Jesus ER vejen!**

Følges to mennesker ad, uden at det er aftalt? Amos 3,3

- Aftal at følges ad en tid (f.eks. et år)
- Aftal at mødes f.eks. en gang i måneden – evt. 1 ½ time
- Det kan være to jævnbyrdige der mødes, eller du mødes med en der har mere erfaring (det beror ikke på alder)
- Mest fornuftigt, at mødes med en af samme køn
- Det er ikke sjælesorg eller socialt, selvom disse elementer fremkommer
- Som i Luk 24, 13-35 – to mennesker hvor Jesus slår følge og bliver midtpunktet – Skriften/Ordet åbner sig og bliver til livsforvandlerende åbenbaring. Lyset skinner på vores liv og vi begynder at se os selv i hans lys. Helligånden kommer os til hjælp.
- Der hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, der er jeg midt iblandt dem

At gå eller ikke at gå med Gud - det er spørgsmålet...
- to walk or not to walk, that's the question

Læs afsnittet i Johannes evangeliet 10

1) Vi KENDER

vers 14: Jeg er den gode hyrde. **Jeg kender mine får, og mine får kender mig**, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene.

Læg mærke til, at han er den der først kender os – vi er allerede kendt af ham. Han indbyder og kalder os til at kende ham/hans røst.

2) Vi HØRER

vers 27: **Mine får hører min røst**, og jeg kender dem, og de følger mig,

Gud taler med dem der vandre / dem der går med ham
- vi skal stoppe med at arbejde for Gud, men arbejde MED HAM

3) Vi FØLGER

vers 27: Mine får hører min røst, og jeg kender dem, **og de følger mig**,

Dine ord er en lygte for min fod, et lys på min sti (Salme 119,105)

Vi kan være så optaget af hvad andre gør - men det handler om **din vandring** med Ham, og ikke hvad ANDRE gør og ikke gør

Jesus spørger efter din vandring med ham! Ex. Jesus til Peter. Joh 21.
Ang. Johannes og hans fremtid "...**hvad angår det dig - følg du mig!**"

4) Vi er I HANS HÅND

vers 28: "ingen skal rive dem ud af min hånd"

Vi må spørge os selv - vandrer jeg med Herren? Er "hans hånd" på mit liv?
Hvis hans hånd er på mit liv, er det fordi jeg vandrer tæt ved ham

Mærk hånden på din skulder: Es 41,13/Salme 139,8-10/Jer. 1,9/ApG. 11,21

Til samtale:

- Hvad blev levende for dig i Lukas 24, 13-35?
- Hvad forstår du ved at være en medvandrer?
- Hvordan er din vandring med Herren?
- Hvad forstår du ved "at vandre med ham?"
- Hvordan kan vi kende hans røst fra alle de andre?
- Hvad blev levende for dig i Johannes 10, omkring hyrden og fårene?

Lad os bede for hinanden og vores vandring med ham og hinanden!

